

МИР ТА БЕЗПЕКА

ВЕЛИКА СТРАТЕГІЯ МАЛИХ АЛЬЯНСІВ УКРАЇНИ: ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ НА ФОНІ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Сергій Герасимчук, Михайло Драпак
Січень 2023

Пристаюючи до мінливого світу, Велика Стратегія малих альянсів залишатиметься релевантною і ефективним підходом до формування міжнародних відносин, за умови її адаптації до новітніх викликів.

Динамічний розвиток Люблінського Трикутника вимагає пріоритету щодо співпраці в галузі безпеки та інфраструктури й логістики, а також підвищення публічної присутності Трикутника.

Успіх тристоронніх форматів Україна-Румунія-Республіка Молдова, Україна-Польща-Велика Британія та Асоційоване Тріо, залежить від ініціювання експертних та політичних дискусій, виявлення спільних знаменників, а також фокусування на спільних пріоритетах партнерських держав.

Зміст

Вступ	2
АКТИВНІСТЬ МАЛИХ АЛЬЯНСІВ ТА ДОПОМОГА УКРАЇНІ	4
РЕКОМЕНДАЦІЇ	7

ВСТУП

У серпні 2021 року набула чинності нова Стратегія зовнішньополітичної діяльності України.¹ Документом передбачено, що «зادля покращення міжнародного безпекового середовища зовнішньополітичні зусилля буде спрямовано на максимальне використання наявних регіональних форматів (Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ), Бухарестська дев'ятка, Вишеградська група, Люблінський трикутник, Організація за демократію та економічний розвиток – ГУАМ, Організація Чорноморського Економічного Співробітництва (ОЧЕС), Веймарський трикутник тощо) для стабілізації безпекової ситуації в регіоні через участь України у спільних безпекових та оборонних ініціативах». Перспективними напрямками було визначено такі: розвиток тристороннього співробітництва між Україною, Республікою Польща і Литовською Республікою у форматах Люблінського трикутника, Міжпарламентської асамблеї Україна – Польща – Литва та військового компонента (спільної литовсько-польсько-української бригади (ЛИТПОЛУКРБРИГ); встановлення стратегічного партнерства з Румунією з огляду на роль цієї держави в ЄС, НАТО та її міцні позиції у системі регіональної безпеки Чорноморського регіону, зокрема її енергетичної складової; започаткування тісної взаємодії у форматах «трикутників» Україна – Республіка Польща – Румунія, Україна – Румунія – Республіка Молдова для формування спільного порядку денного з актуальних питань у сферах зовнішньої політики, безпеки, оборони, економіки, регіонального співробітництва. Також серед пріоритетів було вказано Туреччину. Зокрема, йшлося, що «пріоритетне значення у розбудові стратегічного партнерства з Турецькою Республікою матиме підтримання політичного діалогу на рівні глав держав, зокрема у форматі Стратегічної ради високого рівня між Україною і Турецькою Республікою, а також розвиток нового механізму політико-безпекових консультацій на рівні міністрів закордонних справ і міністрів оборони (формат «Квадрига»)».

Документ також окремо згадував про необхідність подальшого розвитку відносин зі Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії та стратегічне партнерство з Республікою Польща в європейському, євроатлантичному, регіональному та двосторонньому вимірах. На початку лютого 2022 року ці пріоритети

знайшли втілення у формуванні нового трикутника України, Польщі та Великої Британії. Коментуючи започаткування формату, Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба зазначив, що цей формат є частиною стратегії малих альянсів як проактивної зовнішньої політики України, згаданої у Стратегії зовнішньополітичної діяльності України. Міністр також зауважив, що «Україна не може чекати безпеки та процвітання десь у майбутньому, коли стане членом ЄС і НАТО. Тому у такий спосіб вже сьогодні намагається досягти практичного зміцнення, гуртуючи дружні та близькі за духом країни у малі альянси».²

Із цим твердженням загалом погодилися й опитані Радою зовнішньої політики «Українська призма» експерти³, які вважають, що ключем до успіху малих альянсів, як і будь-якого іншого багатостороннього проекту, є наявність спільних інтересів та спільного бачення щодо їх імплементації. При цьому експерти відзначають, що величина та адекватність поставлених цілей є вирішальними для успіху чи провалу кожного конкретного проекту.

24 лютого 2022 року міжнародна політична ситуація суттєво змінилась. Російська навала в Україні стала тригером коригування пріоритетів. 28 лютого 2022 року Україна подала заявку на вступ до Євросоюзу, а 23 червня лідери 27 країн-членів ЄС ухвалили рішення про надання Україні статусу кандидата на членство в ЄС. 30 вересня 2022 р. Україна подала заявку на вступ до НАТО. Ці рішення відповідають очікуванням громадян України. Згідно з опитуванням⁴, організованим Радою зовнішньої політики «Українська призма» у партнерстві з представництвом Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні, у жовтні 2022 року 91% українців підтримували вступ України до ЄС. При цьому 60% вважали, що Україна має стати членом ЄС упродовж одного року. 90% українців підтримували вступ України до НАТО, з них 63% вважали, що це має статися упродовж одного року.

¹ <https://www.president.gov.ua/documents/4482021-40017>

² <https://www.radiosvoboda.org/a/news-kuleba-novyj-format-spiivpratsi-polshcha-velyka-brytaniia/31681513.html>

³ У грудні 2022 року Радою зовнішньої політики «Українська призма» було проведено 5 глибинних напівструктурованих інтерв'ю з експертами з Великої Британії, Німеччини, Польщі та Чехії.

⁴ Опитування проводилося в Україні у жовтні 2022 року з використанням методу CAWI, охоплювало вибірку 1213 осіб, максимальна похибка – в межах 2,8%.

Водночас «Велика стратегія малих альянсів» також залишається актуальною, а регіональні формати продовжують демонструвати активність. Тож наразі постає необхідність дати оцінку їх дієвості за нових обставин,

визначити пріоритетні альянси та наповнити їх діяльність змістом, що відповідає поточним викликам, калібрувати цілі та плани щодо їх імплементації відповідно до наявної міжнародної ситуації.

1

АКТИВНІСТЬ МАЛИХ АЛЬЯНСІВ ТА ДОПОМОГА УКРАЇНІ

Найактивнішим форматом упродовж останнього року був Люблінський трикутник, до якого, окрім України, входять також Литва та Польща. 26 листопада 2022 року прем'єр-міністри Польщі Матеуш Моравецький та Литви Інґріда Шимоніте під час візиту до Києва підписали з українським колегою Денисом Шмигалем спільну заяву⁵, в якій закликали світ визнати спільною метою звільнення всієї території України. 11 січня 2023 року у Львові відбувся саміт Люблінського трикутника. Президент України Володимир Зеленський, Президент Литовської Республіки Гітанас Науседа та Президент Республіки Польща Анджей Дуда підписали спільну декларацію⁶, що підтверджує багатовікові історичні зв'язки між трьома державами та визначає пріоритетні напрями співпраці Люблінського трикутника, зокрема у межах стратегічного курсу України щодо набуття повноправного членства в ЄС та НАТО, відзначає намір Литви та Польщі продовжити надання потужної військової, технічної, оборонної, гуманітарної та іншої підтримки Україні та підтримує скликання Глобального саміту формули миру задля консолідації міжнародної підтримки мирного плану, який презентував Президент Володимир Зеленський.

Також було активізовано «трикутник» Україна – Румунія – Республіка Молдова. 15 вересня 2022 року в Одесі відбулася зустріч Міністра закордонних справ України Дмитра Кулеби, міністра закордонних справ і європейської інтеграції Молдови Ніколає Попеску, міністра закордонних справ Румунії Богдана Ауреску та ще низки чиновників із трьох країн, що була першою неформальною міністерською зустріччю у такому форматі. Міністри домовились укласти тристоронню угоду з метою зміцнення взаємопов'язаності енергопостачання між трьома країнами та розпочати роботу з Європейською Комісією задля її негайного впровадження, включаючи фінансування, а також збільшити двосторонні комерційні постачання електроенергії за коротко-, середньо- та довгостроковими контрактами

між компаніями країн. Крім того, висловили готовність проводити регулярні зустрічі та присвятити наступну зустріч нарощуванню транзитного потенціалу України, Республіки Молдова та Румунії, а також працювати над подальшою лібералізацією та спрощенням режиму в'їзду громадян України у воєнний період. На зустрічі також йшлося про зобов'язання покращити координацію в питаннях протидії дезінформації та іншим формам гібридної війни.⁷ Румунський міністр закордонних справ Румунії Богдан Ауреску оголосив про організацію нової зустрічі на рівні очільників МЗС Румунії, України та Молдови у лютому 2023 року.⁸ Утім поки цей саміт не відбувся.

Менш помітною була активність у форматах «Квадриги» з Туреччиною та «трикутника» Україна – Польща – Велика Британія. Разом з тим лідери країн, що входять до цих об'єднань, зустрічались на двосторонньому рівні. Президент Туреччини Реджеп Тайїп Ердоган відвідав Україну 18 серпня 2022 року, а зустрічі Президента Зеленського з Президентом Польщі та Прем'єр-міністрами Великої Британії взагалі відбувалися на постійній основі, хоча й не у тристоронньому форматі.

Значно нижча динаміка – у форматі «Асоційованого тріо». Серед об'єктивних причин цього є як те, що, на відміну від України та Молдови, Грузія не отримала статус держави-кандидата в члени Євросоюзу, так і загострення у відносинах Києва та Тбілісі. Зокрема, Україна дорікає Грузії тим, що вона не надала Україні воєнної допомоги та навіть відмовилась передати зенітно-ракетні комплекси «Бук», які Україна надала Тбілісі під час нападу росії у 2008 році.⁹ Понад те, Прем'єр-міністр Грузії Іраклій Гарібашвілі заявив, що українська влада робить все, аби війна з Росією перекинулася на територію його країни.¹⁰ Вочевидь, такі обставини роблять маловірогідною активізацію контактів та співпраці в рамках «тріо».

5 <https://www.kmu.gov.ua/news/spilna-zayava-premyer-ministriv-ukrayini-litovskoyi-respubliki-ta-respublika-polshcha-pro-rezultati-zustrichi-lyublinskogo-trikutnika>

6 <https://www.president.gov.ua/news/u-lvovi-prezidenti-ukrayini-litvi-ta-polshi-pidpisali-spilnu-80313>

7 <https://suspilne.media/282278-ukraina-rumunia-ta-moldova-zapocatkuvali-novij-tristoronnij-format-spivpraci/>

8 <https://www.eurointegration.com.ua/news/2023/01/25/7154865/>

9 <https://hromadske.ua/posts/gruziya-vidmovilasya-povernuti-zrk-buk-yaki-ukrayina-nadala-pid-chas-vijni-2008-roku-diplomat>

10 https://lb.ua/world/2023/02/11/545563_premier_gruzii_zayaviv_shcho_ukraina.html

Для оцінки потенціалу «малих альянсів» є сенс оцінити масштаби політичної, військово-політичної, економічної та санкційної підтримки з боку держав, що входять до цих форматів, а також перспективність використання цих форматів для подальшої інтеграції України до ЄС та НАТО, що є наразі ключовим пріоритетом.

За оцінками Кільського інституту світової економіки¹¹, рівень допомоги, що надана Україні станом на грудень 2022 року, є такою:

Велика Британія: Загальні зобов'язання – 7,082 млрд € (друга у рейтингу за загальною сумою), 0,258% ВВП (шоста у рейтингу за часткою ВВП); гуманітарні зобов'язання – 0,398 млрд € (четверта у рейтингу за загальною сумою), 0,014% ВВП (18 у рейтингу за часткою ВВП); фінансові зобов'язання – 2,555 млрд € (друга у рейтингу за фінансовими зобов'язаннями), 0,093% ВВП (четверта у рейтингу за часткою ВВП); військові зобов'язання – 4,129 млрд € (друга у рейтингу), 0,150% ВВП (восьма у рейтингу за часткою ВВП).

Польща: Загальні зобов'язання – 3,001 млрд € (п'ята у рейтингу за загальною сумою), 0,505% ВВП (третя у рейтингу за часткою ВВП); гуманітарні зобов'язання – 0,175 млрд € (дев'ята у рейтингу), 0,029% ВВП (восьма у рейтингу за часткою ВВП); фінансові зобов'язання – 1,003 млрд € (п'ята у рейтингу), 0,169% ВВП (перша у рейтингу за часткою ВВП); військові зобов'язання – 1,822 млрд € (четверта у рейтингу), 0,307% ВВП (четверта у рейтингу за часткою ВВП).

Литва: Загальні зобов'язання – 0,261 млрд € (21 у рейтингу за загальною сумою), 0,463% ВВП (четверта у рейтингу за часткою ВВП); гуманітарні зобов'язання – 0,057 млрд € (19 у загальному рейтингу), 0,101% ВВП (друга у рейтингу за часткою ВВП); фінансові зобов'язання – 0,005 млрд € (18 у рейтингу), 0,009% ВВП (17 у рейтингу за часткою ВВП); військові зобов'язання – 0,199 млрд € (17 у рейтингу), 0,353% ВВП (третя у рейтингу за часткою ВВП).

Туреччина: загальні зобов'язання – 0,064 млрд € (30 у рейтингу за загальною сумою), 0,009% ВВП (33 у рейтингу за часткою ВВП); гуманітарні зобов'язання – 0,000 млрд € (39 у рейтингу за часткою ВВП; інформацію про обсяги допомоги не відкрито) 0,000% ВВП (38 у рейтингу за часткою ВВП); фінансові зобов'язання – відсутні (без рейтингу); військові зобов'язання – 0,064 млрд € (24 у рейтингу), 0,009% ВВП (25 у рейтингу за часткою ВВП).

Румунія: загальні зобов'язання – 0,011 млрд € (35 у рейтингу за загальною сумою), 0,004% ВВП (38 у рейтингу за часткою ВВП); гуманітарні зобов'язання – 0,008 млрд € (24 у рейтингу), 0,003% ВВП (31 у рейтингу за часткою ВВП); фінансові зобов'язання – відсутні (без

рейтингу); військові зобов'язання – 0,003 млрд € (31 у загальному рейтингу), 0,001% ВВП (29 у рейтингу за часткою ВВП).

Обсяги допомоги з боку Молдови та Грузії Кільський інститут світової економіки не вимірював.

Держави, що входять до «малих альянсів з Україною», також у своїй більшості долучилися до санкцій, накладених на росію. Велика Британія ініціювала та імплементує власні санкційні пакети¹². Польща, Литва та Румунія є частиною загальноєвропейського санкційного механізму.¹³

Дещо різниться ситуація з Туреччиною, яка є членом НАТО, має митний союз із ЄС та є стратегічним партнером України. Водночас офіційна Анкара не долучилася до санкцій проти росії.

Ще у квітні 2022 року Молдова також заявила про свою неготовність долучитися до санкцій. Відповідну заяву оприлюднила Президентка Молдови Мая Санду¹⁴. Щоправда, з часом ця категорична позиція змінилась. Вже у червні 2022 року спікер парламенту Молдови допустив можливість приєднання Молдови до європейських санкцій.¹⁵ Крім цього, Молдова прийняла понад 80 тисяч українських біженців, надаючи їм транспорт і допомогу після перетину кордону¹⁶.

Грузія відмовилась від застосування обмежень, і даних від відповідних служб та структур Грузії недостатньо для того, щоб переконливо засвідчити, що Грузія не дозволяє росіянами обходити санкції.¹⁷ Понад те, у випадку, якщо Грузія дозволить відновлення авіасполучення з росією, вона сама ризикує втрапити під європейські санкції.¹⁸

Враховуючи динаміку у відносинах із партнерами, доволі логічно виглядає прихильність українців до Люблінського трикутника. Згідно з опитуванням, проведеним дослідницькою компанією InfoSapiens на замовлення Центру «Нова Європа», серед міжнародних організацій, яким найбільшою мірою довіряють українці, Люблінський трикутник посідає четверту позицію (65,5%) після ЄС (84%), НАТО (76%) та G7 (71%).¹⁹

¹² <https://www.gov.uk/government/collections/uk-sanctions-on-russia>

¹³ <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/sanctions/restrictive-measures-against-russia-over-ukraine/sanctions-against-russia-explained/>

¹⁴ <https://www.ukrinform.net/rubric-politics/3446165-sandu-explains-moldovas-move-not-to-join-russia-sanctions.html>

¹⁵ <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/3514975-moldova-priednaetsa-do-sankcij-es-proti-rosii-spiker-parlamentu.html>

¹⁶ <https://midr.gov.md/ru/novosti/anta-nadaye-transport-dlya-ukrayinskikh-bizhenciv-nizhche-informaciya-pro-transportni-marshruti>

¹⁷ https://idf.ge/en/georgias_implementation_of_the_international_sanctions_imposed_against_russia

¹⁸ <https://www.ukrainianworldcongress.org/georgia-will-face-eu-sanctions-if-it-resumes-air-service-with-russia/>

¹⁹ http://neweurope.org.ua/wp-content/uploads/2023/01/Eurointegration_wartime_ukr.pdf

¹¹ [https://www.ifw-kiel.de/topics/war-against-ukraine-support-tracker/](https://www.ifw-kiel.de/topics/war-against-ukraine/ukraine-support-tracker/)

	Велика Британія	Польща	Литва	Туреччина	Румунія	Молдова	Грузія
Візити політичного керівництва до України	+	+	+	+	+	+	-
Надання допомоги	+	+	+	+	+	Немає даних	Немає даних
Застосування Санкцій	+	+	+	-	+	+/-	+/-
Включеність/Членство в ЄС, НАТО, G7	+	+	+	+	+	-	-

Додана вартість цього об'єднання полягає і в тому, що його сторони – Литва та Польща – також є активними учасниками перспективної регіональної Ініціативи Тримор'я. При цьому вони вже зараз просувають інтереси України у цій Ініціативі. У Спільній декларації лідерів Люблінського трикутника йдеться про те, що президенти наголошують на важливості багаторівневого залучення України як держави-учасниці до діяльності в межах Ініціативи Тримор'я. Литва та Польща як повноправні члени «Тримор'я» сприятимуть участі України в різних проєктах з метою полегшення післявоєнного відновлення, зокрема у сферах енергетичної інфраструктури, транспорту та цифровізації.²⁰ Крім того, події останнього року та дії урядів засвідчили високий інтерес Вільнюса та Варшави до зміцнення регіональних механізмів безпеки. У цьому контексті зростає важливість наявної та майбутньої військової та безпекової співпраці в рамках Люблінського трикутника – спільних навчань, обміну даними, дво- та тресторонніх оборонних виробництв, протидії дезінформації, посилення всеохопної стійкості суспільств.

У такому ж ключі слід розглядати співпрацю у «трикутнику» Україна – Румунія – Республіка Молдова. Співпраця у сферах енергетичної інфраструктури та транспорту дедалі більше набуватиме ваги в рамках цієї ініціативи, а беручи до уваги, що у 2023 році Румунія прийматиме у себе саміт Ініціативи Тримор'я, цим можна скористатися як додатковим приводом для обговорення та погодження проєктів із залученням не лише України, але й Молдови.

Парадоксальна ситуація складається із «трикутником» Україна – Польща – Велика Британія. Держави-учасниці цього формату надають Україні найбільші обсяги допомоги, рівень політичних контактів найвищого рівня є стабільно високим, а на додачу Лондон та Варшава є адвокатами суворого санкційного режиму. Згідно з опитуванням, організованим Радою зовнішньої політики «Українська призма» у партнерстві з представництвом Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні, 25% українців обізнані щодо цього формату співпраці. Водночас реального наповнення формат не має. Впродовж останнього року лідери України, Польщі та Великої Британії не зустрічалися разом навіть на полях інших міжнародних

самітів. На думку опитаних експертів, однією з причин може бути те, що попри участь «великої держави» у «малому альянсі», у ситуації, коли «велика держава» не зацікавлена у виконанні своїх зобов'язань у рамках альянсу або ж має інтереси ширші за ті, які ставить перед собою «малий альянс» чи інша організація, то «велика держава» є не надто надійним партнером».

Проте існують випадки позитивного досвіду із залучення до альянсів впливових гравців, на чому також наголошували опитані експерти. Скажімо, «для Східного партнерства дуже важливим було долучення до ініціативи Німеччини, що знайшло свій вияв у візиті німецького Канцлера до Праги у 2009 році [на інавгураційний саміт ініціативи]. Наявність більшого партнера чи спонсора, навіть якщо він у непрямий спосіб підтримує коаліцію, є вкрай важливим». Відтак, беручи до уваги додану вартість, яку могло б надати формату Україна – Польща – Велика Британія членство Великої Британії в РБ ООН, G7 та НАТО, можна говорити про передумови для формування порядку денного об'єднання. Його розвиток заслуговує на додаткові імпульси та ресурси.

«Квадрига» з Туреччиною та «Асоційоване тріо», як показують вищенаведені дані, втратили свою динаміку. І якщо у випадку з «Квадригою» це можна виправдати посиленням комунікацій на рівні президентів, то у випадку з «Асоційованим тріо» формат відверто стагнує. На заваді його розвитку – як той факт, що Грузія не отримала статус кандидата в ЄС, так і тертя між урядами України та Грузії. У таких умовах сенс існування формату може полягати лише у збереженні контактів на рівні громадянського суспільства як основного драйвера європейської інтеграції трьох держав. Натомість, як майданчик для міжурядової співпраці «Асоційоване тріо» дедалі більше втрачає сенс і дедалі менше вартує зусиль та ресурсів, відтак може бути законсервованим до моменту зміни влади у Грузії. Аргументом на користь «Тріо» може бути те, що, як зазначають опитані «Українською призмою» експерти, процес інтеграції до ЄС зазвичай відбувається у форматі альянсів.. Щонайменше, це легше зробити для кількох країн.

²⁰ <https://armyinform.com.ua/2023/01/11/spilna-deklaracija-prezydentiv-lyublinskogo-trykutnyka-za-rezultatamy-drugogogo-samitu/>

2

РЕКОМЕНДАЦІЇ

Імплементация Стратегії зовнішньополітичної діяльності України потребує коригування у частині малих альянсів.

1. Динамічний розвиток Люблінського трикутника дозволяє ставити перед цим об'єднанням нові амбітні цілі. Безпекова співпраця та робота з побудови нових логістичних ланцюгів із формуванням відповідної інфраструктури має лишатися пріоритетною. У цьому контексті слід згадати про намір України та Польщі побудувати євроколію, що з'єднала б столиці обидвох держав. Крім цього, слід пам'ятати й про приєднання України до Трансєвропейської транспортної мережі й відповідне включення держави до логістичних коридорів ЄС, частина з яких перетинає українсько-польський кордон. Перспективним напрямом, вочевидь, лишатиметься також воєнно-політична та військово-технічна співпраця та створення відповідних консорціумів, у тому числі для запуску чи розвитку підприємств із виробництва зброї та боєприпасів.
2. Доречним видається також посилення видимості (visibility) Люблінського трикутника. У цьому контексті варто провести сайд-іvents/саміти на полях самітів більших об'єднань, на кшталт Бухарестської дев'ятки, Ініціативи Тримор'я, ЄС та НАТО, а також поглибити співпрацю громадянського суспільства та експертного співтовариства трьох держав.
3. Формат Україна – Румунія – Республіка Молдова має стати не лише платформою для формування ефективної тристоронньої співпраці, але й майданчиком для просування євроінтеграційного порядку денного України та Молдови, у якому Румунія може виступати в якості одного з адвокатів «Асоційованого дуєту» на рівні ЄС, а також передавати Україні та Молдові власні ноу-хау, ґрунтовані на румунському досвіді європейської інтеграції.
4. Для забезпечення ефективного розвитку формату «трикутника» України, Польщі та Великої Британії необхідно започаткувати та розвивати експертну та політичну дискусію щодо цілей та пріоритетів держав-учасниць, які можуть різнитися в залежності від ступеню геополітичних амбіцій держав-партнерів. Варто виявити спільні знаменники і саме на них сконцентрувати основну увагу об'єднання. Потенціал «трикутника» залишається значним та потребує формування «Дорожньої карти» для його розвитку.
5. Враховуючи те, що формат «Асоційованого тріо», схоже, себе вичерпав і може бути законсервований до моменту суттєвих політичних змін у Грузії, ухвалення рішення про його «консервацію» може бути доповнено відповідним дипломатичним демаршем та обґрунтовано оцінками режиму у Грузії, який надають європейські інституції.

АВТОРИ

Сергій Герасимчук, Заступник виконавчого директора, Директор програми Регіональних ініціатив та сусідства, Рада зовнішньої політики «Українська призма»

Михайло Драпак, Директор програми Європейських студій, Рада зовнішньої політики «Українська призма»

ВИХІДНІ ДАНІ

Фонд імені Фрідріха Еберта | Представництво в Україні
04070 Україна, Київ, Борисоглібська, 15А

Відповідальний за друк:
Фелікс Хетт | Директор, ФФЕ Київ
Тел.: +38 (044) 234 0038 | Факс: +38 (044) 451 4031
<http://ukraine.fes.de>

Замовлення публікацій:
ukraine@fes.de

Комерційне використання усіх публікацій, виданих Фондом ім. Фрідріха Еберта (ФФЕ) не дозволяється без письмового дозволу ФФЕ.

ПРЕДСТАВНИЦТВО ФОНДУ ІМ. ФРІДРІХА ЕБЕРТА В УКРАЇНІ

Фонд ім. Фрідріха Еберта (ФФЕ) - це політичний фонд, центральний офіс якого знаходиться у Німеччині. Наша діяльність зосереджена на ключових ідеях та цінностях соціал-демократії: свобода, справедливість та солідарність. Наша міжнародна співпраця забезпечується мережею представництв в більш ніж 100 державах. Наші зусилля спрямовані на підтримку політики мирної співпраці та прав людини, допомогу у створенні та консолідації демократичних інститутів, що базуються на засадах соціальної справедливості та верховенства

права, такими як вільні профспілки та сильне громадянське суспільство.

Ми активно виступаємо за соціальну, демократичну та конкурентоздатну Європу в рамках євроінтеграційних процесів. Саме в дусі цих принципів Представництво ФФЕ у Києві, з часу свого заснування у 1996 році, підтримує діалог з українськими партнерами, в тому числі із ширшого кола питань, таких як демократичний сталий розвиток та безпека людини.

ВЕЛИКА СТРАТЕГІЯ МАЛИХ АЛЬЯНСІВ УКРАЇНИ: ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ НА ФОНІ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Пристаючись до мінливого світу, Велика Стратегія малих альянсів залишатиметься релевантним і ефективним підходом до формування міжнародних відносин, за умови її адаптації до новітніх викликів.

Динамічний розвиток Люблінського Трикутника вимагає пріоритету щодо співпраці в галузі безпеки та інфраструктури й логістики, а також підвищення публічної присутності Трикутника.

Успіх тристоронніх форматів Україна-Румунія-Республіка Молдова, Україна-Польща-Велика Британія та Асоційоване Тріо, залежить від ініціювання експертних та політичних дискусій, виявлення спільних знаменників, а також фокусування на спільних пріоритетах партнерських держав.